

Kız ve Dost İnek

Jane MEADOW

Kız ve Dost İnek

Jane MEADOW

Clara, altın sarısı saman tarlaları ve büyük kırmızı bir ahır olan güneşli bir çiftlikte yaşıyordu. Her sabah sarı lastik çizmelerini giyip yardım etmek için dışarı koşardı. Hayvanları severdi. Seslerini ve yumuşacık burunlarını severdi. Clara en çok da çiftlik işlerine yardım etmeyi severdi. Ruth Nine her zaman, “Bir çiftlik, herkes iyi kalpli olduğunda en mutlu olur,” derdi.

Ruth Nine yeşil bir önlük giyer, okuma gözlüğünü de boynundaki bir ipe asardı. Clara'ya hayvanlara güvenle nasıl bakılacağını gösterdi. “Her zaman yavaş hareket et ve yumuşak konuş,” dedi Ruth Nine. Clara başını salladı ve aydınlık, rahat gülümsemesiyle gülümsedi. Öğrenmeye hazırdı. Ruth Nine'in yanında seke seke yürürken kıvrıkcık, bal sarısı saçları zıplıyordu.

Bir sabah çiftliğe yeni bir hayvan geldi. Adı Buttercup olan sakın bir süt ineğiydi. Yumuşak kahverengi lekeleri olan krem beyazı bir tüyü ve kocaman, koyu renkli, uysal gözleri vardı. Boynunda, yürüdükçe hafifçe çınlayan küçük pirinç bir çingırağı olan kırmızı bir tasma asılıydı. Clara, Buttercup'ı gördüğü en güzel inek sandı.

Buttercup yeni çayırında biraz tedirgin görünüyordu. Hiç kıpırdamadan durdu ve uzun kuyruğunu salladı. Clara koşup ona sarılmak istedi ama Ruth Nine'in sözlerini hatırladı. “Yavaş hareket et,” diye fısıldadı kendi kendine. Böylece Clara ineğe doğru yumuşak adımlarla, her seferinde küçük bir adım atarak yürüdü. Sarı çizmeleri çimenlerde hiç ses çıkarmadı.

Ruth Nine yakınlarda durup sevecen bir gülümsemeye izledi. “İstersen onu fırçalayabilirsin,” dedi. “Bu yumuşak fırçayı kullan ve nazıkçe yap.” Clara fırçayı aldı ve biraz daha yaklaştı. Buttercup kocaman koyu gözlerini kıza çevirdi. Clara'nın kalbi hızlı çarpıyordu ama yumuşak, sakın bir sesle konuştu. “Merhaba Buttercup. Ben Clara. Tüylerini fırçalayacağım.”

Clara, Buttercup'ın krem beyazı tüylerini yavaş, nazik hareketlerle fırçalamaya başladı. İnek hiç kıpırdamadan durdu ve fırçalanmasına izin verdi. Clara sırtı boyunca ve yanlarından aşağı doğru fırçaladı. Buttercup'ın kuyruğu sallanmayı bıraktı. Kulakları gevşedi. Sonra yumuşak, mutlu bir böğürme sesi çıkardı. “Hoşuna gitti!” diye fısıldadı Clara. Ruth Nine başını salladı. “Çok güzel yapıyorsun Clara. Nazik eller büyük fark yaratır.”

Fırçaladıktan sonra Clara bir kucak dolusu taze saman getirdi. Buttercup'ın kolayca ulaşabileceği yemliğe koydu. “Buyur bakalım,” dedi. Buttercup samanı kokladı ve çiğnemeye başladı. Clara yakındaki ahşap bir tabureye oturdu ve yumuşak bir sesle konuştu. Buttercup'a tavukları, ördekleri ve kapının yanındaki büyük meşe ağacını anlattı. Buttercup çiğnedi ve dinledi.

Ertesi gün Clara ayıra geri dnd. Buttercup onu grr grmez itin yanına yrd. Clara gld. “Beni hatırladın!” dedi. Buttercup’ı yeniden fıraladı ve biraz daha saman getirdi. İneğın kk, kıvrık boynuzlarının arkasını nazıke kaşıdı. Buttercup eline yaslandı. Clara iten ie sıcacık ve mutlu hissetti.

Kısa süre sonra Buttercup çiftlikte Clara'nın peşinden dolaşmaya başladı. Clara ahıra yürüdüğünde Buttercup çit boyunca yürüdü. Clara meşe ağacının altına oturduğunda Buttercup gölgede yakınında durdu. Kırmızı tasmaındaki pirinç çingirak her adımda hafifçe çınılıyordu. Ruth Nine kıkırdadı. "Görünüşe bakılırsa ömür boyu bir dost edinmişsin," dedi. Clara'nın yüzü parladı. "O benim en iyi arkadaşım," dedi.

Bir öğleden sonra Clara, Buttercup'ın üzgün görüldüğünü fark etti. İnek çitin yanında duruyor ve yumuşakça böğürüyordu. Kocaman koyu gözleri uzaktaki çayıra bakıyordu. Clara sorunun ne olduğunu merak etti. Ruth Nine'i çağırdı. "İnekler sosyal hayvanlardır," dedi Ruth Nine. "Onlar da özel arkadaşlar edinir. Buttercup eski sürüsünü özleyebilir."

Clara bir an düşündü. Sonra bir fikri oldu. “Belki Buttercup'ın başka bir inek arkadaşına ihtiyacı vardır,” dedi. Ruth Nine gülümsedi. “Bu akıllıca bir düşünce, Clara.” Daisy adında sakin bir ineği olan bir komşuyu aradılar. Ertesi gün Daisy çiftliğe geldi. Kahverengiydi ve alnında beyaz bir yıldız vardı.

Buttercup ve Daisy çitin üzerinden birbirlerini kokladılar. Sonra Buttercup mutlu bir böğürme sesi çıkardı. Daisy de ona böğürerek karşılık verdi. Kısa süre sonra iki inek yan yana otlamaya başladı. Buttercup'ın üzgün bakışı kayboldu. Clara izledi ve gurur duydu. “Sen iyi bir dostsun Clara,” dedi Ruth Nine. “Buttercup'ın neye ihtiyacı olduğunu fark ettin ve ona yardım ettin.”

O günden sonra Buttercup ve Daisy hep birlikteydiler. Ama Buttercup yine de en çok Clara'yı severdi. Clara çayıra geldiğinde Buttercup ağır ağır yanına gelir ve eline burnunu dayardı. Clara onu fırçalar ve taze saman getirirdi. Onunla yumuşak bir sesle konuşurdu. İki inek çayırdayken bütün çiftlik daha mutlu görünüyordu.

İyilik çiftliğin her yerine yayıldı. Clara tavukların beslenmesine ve yumurtaların toplanmasına yardım etti. Ördeklere taze su verdi. Buttercup'ı her gün fırçaladı. Ruth Nine, "Hayvanlara nazik ellerle ve iyi kalplerle baktığımızda bize güvenirler. Güven de herkesi daha mutlu eder," dedi. Clara başını salladı. Bunun doğru olduğunu biliyordu.

Clara ineklerin de tıpkı insanlar gibi duyguları olduğunu öğrendi. Mutlu ya da üzgün olabilirler ve özel arkadaşlar edinirler. Bir hayvana bakmanın sabır ve iyilik gerektirdiğini öğrendi. Her sabah sarı çizmelerini giyip çayıra koştu. Buttercup'ın çingırağı bir hoş geldin çınlaması yaptı. Clara aydınlık gülümsemesiyle gülümsedi. “Günaydın Buttercup!” diye seslendi. “Günümüze başlayalım.”

Günün sonunda Clara çitin üstüne oturdu ve güneşin çiftliğin üzerinde batışını izledi. Buttercup yanında durdu ve geviş getirdi. Clara sıcacık ve huzurlu hissetti. Çiftlik hayvanlarının her gün şefkatli bir bakımı ve dostluğu hak ettiğini biliyordu. Ve iyiliğin bütün dünyayı—özellikle güneşli bir çiftliği—daha mutlu bir yer yaptığını biliyordu.